

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3177; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 897).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag kunne omtales.

Sagen sattes til Forhandling.

A. Johansen: Det foreliggende Lovforslag omhandler, som bemærket af den højtærede Socialminister i Fremsættelses-talen, hovedsagelig to Spørgsmaal, nemlig Ordningen af Begravelseshjælpen og Kontrolten med Medlemspligtens Opfyldelse.

Med Begravelseshjælpens direkte Inddragning under Sygekassevirksomheden har denne ligesom fuldent Kredslobet i Menneskets Tilværelse. Den omfatter nu baade Fødsel, Liv og Død, og det kunde maaske være tilraadeligt ikke at lægge stærkere Beslag paa den i sin Udvikling enestaaende Forsikring, som Sygeforsikringen er. Jeg tænker med denne lille Advarsel paa den ofte fremsatte og i øvrigt helt rigtige Paa-stand, at det er bedre at forebygge end at helbrede, og paa de venlige Sideblikke, som Fortalerne for Forebyggelsesmetoderne sender til Sygekassernes velbyggede og ud-bredte Organisation, idet jeg tilføjer, at Forebyggelsen jo ikke som Helhed og selv i de heldige Tilfælde først gennem lange Tider vil kunne afskaffe eller nedbringe Sygdommene, og at Sygekassernes omfattende Virksomhed derfor fortsat gennem lange Tider vil være lige paakrævet. De Fremstød for Opbygning af et bedre Helbredsgrundlag, som det er baade rigtigt og nødvendigt at foretage, maa derfor efter min Mening ske uden om Sygekasserne.

Naar jeg bemærkede, at den foreslaaede Ordning fuldførte et Kredslob, er det under Hensyn til, at Sygekassernes Fødsels-hjælp heller ikke har hørt til Virksomheden fra Begyndelsen, men er af temmelig ny Dato.

Begravelseshjælpens Overførelse til Sygekasserne vil ikke være forbundet med nogen Udgift for det offentlige. Spørgs-maalet har længe været paa Dagsordenen og har ikke været let at løse, men da alle interesserede Parter har givet Tilslutning dertil, vil det formentlig være unødvendigt

at komme ind paa Enkeltheder, saa meget mere som Forslaget er ledsaget af fyldige Bemærkninger. Jeg gør blot opmærksom paa, at det ikke af Lovforslagets Tekst klart fremgaar, om Kasserne kan nøjes med en enkelt Sats for Begravelseshjælp paa 100—300 Kr., og om i saa Fald Forskellen fra Kasse til Kasse ved Overflytning kan ud-lignes administrativt, eller om hver Kasse inden for dette Spillerum skal have alle med 50 delelige Satser. Maaske kunde der ogsaa tænkes paa at inddrage alle nuværende Forsikringsstørrelser — det drejer sig om Forsikringer op til 500 Kr. — under Gen-forsikringen. Endelig har det over for mig været gjort gældende, at Bestemmelsen om, at Medlemmer, der slettes eller rettere sagt paa Grund af Restancer overføres til at blive bidragydende Medlemmer, var for streng, og at de burde have Adgang til at fortsætte Forsikringen.

Om Anvendelsen af Begravelseskasser-nes Formuer er der næppe synderligt at be-mærke. Kun vil jeg gerne henlede Opmærk-somheden paa, at der inden for Begravelseskasserne har været forskellige mindre Sær-formaal, som ikke altid har været tilstrække-ligt vedtægtsmæssigt fæstnet, og at der kunde være nogen Rimelighed i at tage Hensyn hertil, naar Opgørelsen til sin Tid skal finde Sted.

Vedrørende den foreslaaede skærpede Kontrol med Medlemspligtens Opfyldelse kan jeg kun udtale, at den sikkert er tilrettelagt saa godt, som det er muligt, men Medlemsplig-ten ophører, naar man er 60 Aar, hvis man ikke rejser Krav om Alders- eller Invalide-rente, og det staaer sikkert ikke alle klart, at Medlemsskabet skal fortsættes, hvis man før eller senere kan tænkes at komme i den Si-tuation, at man ønsker at gøre Krav paa Rente; selv om Sygekasserne administra-tivt overvaager dette Forhold, vil der allige-vel kunne opstaa Vanskeligheder. Hvis det ikke forsikringsteknisk er helt udelukket, vilde det derfor være ønskeligt, at Retten til Rente var erhvervet, naar Medlems-skabet var ført frem til 60 Aars Alderen, eller at der eventuelt kunde gives den samme Løbetid paa 5 Aar, som er gældende for bidragydende Medlemmers Medlems-skab. Hvad angaar bidragydende Medlem-mers Stilling, var det i øvrigt fra Sygekas-sernes Side ventet, at der var kommet et Forslag om en anden Ordning vedrørende Overgang til nydende Medlemsret end den, der midlertidigt gennemførtes ved sidste Revision af Loven. Saafremt der enten gennem et højere Bidrag for bidragydende Medlemmer eller gennem Krav om en for-